

«... ἔπειτα, διὰ χάριν δωρεᾶς καὶ προίκας, τάζουν (οἱ γονεῖς τῆς νύμφης) ... ὅλα τὰ ἄνωθεν ὑποστατικά τῆς Πάροου (;), ἔχουν νὰ τὰ τρώ(γου)σι οἱ γονεῖς τῆς μοναχικάζι(;) ἕως ὅπου ζοῦν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τως, πάντῃ ἐλεύθερα ἐδικά της, μὲ τὴν παρὸν κοντεντζιὸν ὅπου διορίζει ὁ ἀφέντης πατέρας της, ἡγουν, ξεκαθαρίζοντας τὸ δεύτερον παιδί, τὸ ἀρσενικόν, ὅπου ἤθελεν κάμει, νὰ εὐγάζη τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς της καὶ νὰ γράφεται τὴν γενεάν του καὶ νὰ τοῦ τὰ προικοδοτίξη ὅλα τὰ ἄνωθεν τῆς Πάροου καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλην ἐξουσίαν ἢ ἀρχοντοπούλλα του εἰς αὐτὰ τὰ ὑποστατικά, πάρεξ νὰ τρώγῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της, ἕως ὅπου νὰ ὑπανδρευθῇ τὸ αὐτὸ παιδίον, νὰ τοῦ τὰ προικοδοτήσῃ ὅλα τὰ ἄνωθεν καὶ νὰ τὰ τρώ(γου)σι μαζί καὶ νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ἐξουσίαν ἢ ἀρχοντοπούλλα τως, ἢ νύμφη, οὔτε νὰ πουλήσῃ, οὔτε νὰ χαρίσῃ, οὔτε νὰ προικοδοτήσῃ εἰς ἄλλον τῆς παιδὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μούρκια τῆς Πάροου ... Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος, ὁ ἀφέντης Χρ.Σ. τάζει καὶ προικοδοτίζει τοῦ ἀρχοντόπουλλοῦ του ... καὶ γαμβροῦ, τὰ ἐδῶ ὀνοματισμένα ... Ἀκόμη ξηγᾶται ὁ ἀφέντης Χρ.Σ. καὶ λέγει, πῶς κατὰ τὴν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν ὅπου τοῦ εἶχε δοσμένην ὁ ἀφέντης Γ.Σ. πενθερός του, διὰ τὸ ἀμπέλι τῆς Σάντα Μαρίας, νὰ τὸ προικοδοτήσῃ εἰς ὅποιον ἀρχοντόπουλλον του ἤθελε, τὴν σήμερον θέλει καὶ τὸ προικοδοτίζει τοῦ λεγομένου τοῦ ἀρχοντόπουλλον, μὲ τὴν παρὸν κοντεντζιόνε, ἡγουν, κάνοντας ἓνα παιδί θηλυκόν, νὰ τὸ εὐγάζη ὄνομα Ἀντωανέττα, τῆς πεθερᾶς του, καὶ νὰ τῆς τὸ δίδῃ αὐτῆς, καὶ ὁ λεγόμενός του ἀρχοντόπουλλος νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν, οὔτε νὰ τὸ πουλήσῃ, οὔτε νὰ τὸ χαρίσῃ, ἄλλο πάρεξ νὰ τὸ τρώγῃ, ἀπεθανόντας τοῦ λόγου του, ἡγουν τοῦ πενθεροῦ του ἀφέντη Γ. καὶ τὸν καιρὸν ὅπου ἤθελε τὸ προικοδοτήσῃ τῆς λεγομένης Ἀντωανέττας, νὰ τὸ τρώγῃ μαζί· ἀκόμα διορίζει ὁ ἀφέντης Χρ., ὅπως καὶ ὁ ἀφέντης Γ. πενθερός του, ὅτι ἐὰν ὁ ἀρχοντόπουλλός του ἤθελεν ἀποθάνει χωρὶς νόμιμον κληρονόμον τῆς σαρκὸς του — ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ δόσῃ — τὸ αὐτὸ ἀμπέλι νὰ στρέφεται εἰς τὰ ἀρχοντόπουλλα τῆς ἀρχόντισσας κονριάδας του, ὀνόματι κυρία Β.Κ. ...».

506

1793. Γράμμα, ἀπὸ 25 Σεπτ., πΚ. Νεοφύτου Ζ' πρὸς μητροπολίτην Παροναξίας, γνωρίζοντος, ὅτι δι' αὐτοκρ. ὀρισμοῦ ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς (ἐπὶ ποινῇ θανάτου) ἢ εἰς Ρωσίαν μετανάστευσις ραγιαδῶν, ἐν 196, σ. 239–242.

507

1793. Χάττι σερίφ σ. Σελήμ Γ', περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ διευθυντοῦ τοῦ φρενοκομείου Ἐγρί-Καπού, ἐν 76, σ. 51–54.

508

1793. Ἐγκύκλιος, τῆς 21 Ἰουλίου, τοῦ καπετὰν πασᾶ Χουσεῖν, πρὸς τοὺς προεστῶτας τῆς νήσου Πάτμου, ἐν 226, σ. 326–327.

«...προστάζομεν, ὅτι ἂν εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἴδῃτε ὑψηλὸν φερμάνι, ἢ πουγιουρουλδί μας διὰ αἰλακτζίδες καὶ παλτατζίδες, νὰ μὴν δίδετε διὰ χισμέτι τῷ ἐρχομένῳ ἀνθρώπῳ. Καὶ διὰ τοὺς αἰλακτζίδες καὶ παλτατζίδες ὅποῦ διὰ φερμανίου ἢ πουγιουρουλδίου μας προσταχθῇτε νὰ δώσετε, νὰ λαμβάνετε ἀνὰ δεκαπέντε γρόσια διὰ τὸν κάθε ἄνθρωπον καὶ οὕτω ὑπερασπιζόμενοι, νὰ καταγίνεσθε εἰς τὸ νὰ κάμετε δοβράν διὰ τὴν ζωὴν καὶ στερέωσίν μας...».

509

1793. Συνοδ. Γράμμα πΚ. Νεοφύτου Ζ', πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Κάρληλι (Ξηρομέρου),

περὶ περιορισμοῦ τῆς φορολογίας, ἐν 209, σ. 469–472.

(Ὁ ἐξ 75000 γροσίων ἐτήσιος φόρος ἐμοιράσθη μεταξὺ Ἀνατολικοῦ (Αἰτωλικοῦ) καὶ Μεσολογγίου, καταβαλλόντων ὁμοῦ 15000 γρόσια, καὶ ἐπαρχίας Κάρληλι, καταβαλλούσης 60.000 γρόσια).

510

1794. Φερμάνιον σ. Μουσταφᾶ, ὑπὲρ Μετσόβου (φορολογικὰ πρό- νόμια),

ἐν 333, σ. 658–660.

511

1794. Σιγίλλιον πΚ. Γερασίου Γ',

δι' οὗ ἀποφαίνεται συνοδικῶς, ὅτι ὑπαρχόντων ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν τῆς θανούσης καὶ ἀμφιθαλοῦς θείου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς τῆς, προτιμᾶται εἰς τὴν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίαν ὁ ἀμφιθαλὴς θεῖος, ἐν 197, σ. 222–224. Ἡ ἀπόφασις προφανῶς ἐσφαλμένη, ὡς ἀναπτύσσεται αὐτόθι, σ. 225–233. Ὑπόθεσις Σίφνου.

512

1794. Νομοκάνων πρόχειρος ἱερέως Γεωργίου Ἀθανασίου Ραμματᾶ,

ἐν χφ. 98 Μ. Ξενοφώντος (Ἀθω), ἀνέκδοτος, μνημ. ἐν 68, σ. 8.

513

1794. Φερμάνιον σ. Μουσταφᾶ, ὑπὲρ τοῦ Μετσόβου, ἐν 334, σ. 13, 317–320.

«...Οὗτοι δὲ (οἱ 437 κάτοικοι Μετσόβου) ἐπειδὴ εἶναι φύλακες τῶν διόδων, ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας των, εἶναι ἀσύδοτοι, εἰ μὴ μόνον κατ' ἔτος ἐξακολουθοῦσι νὰ δίδωσιν εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν Τιμάριον... ἄσπρα 108.000, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Δημοσίου, διὰ κεφαλικὸν φόρον, δεκάτην γεννημάτων, δεκάτην ἀμπελῶν, δεκάτην μελισσῶν, δεκάτην κήπων, δεκάτην καρυδιῶν καὶ ὀπωρικῶν, τελώνιον οἶνον, δικαίωμα γάμου, θερινῶν λιβαδίων, μῆλων, χολίων...».

